

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Bc. Josefa Malého a Ing. Jindřicha Petra v hlavním líčení konaném dne 31. března 2023

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, ██████████,

je vinen, že

v letech 2014 až 2016 v ██████████, okres ██████████, v ██████████ domu čp. ██████████, kde žil se svojí družkou ██████████ a její nezletilou dcerou poškozenou ██████████, narozenou ██████████,

poškozené ██████████ opakovaně pouštěl pornografická videa zobrazující orální a vaginální pohlavní styk, a dále s ní měl za souhlasu poškozené za účelem svého sexuálního uspokojení opakovaně nejméně jednou za dva týdny anální a později i orální pohlavní styk, poškozené rovněž hladil rukou nahá prsa a genitálie,

vedeného jednání se dopustil s vědomím nízkého věku poškozené, když využíval její důvěry a vztahu k němu, neboť ho respektovala jako partnera své matky a měla ho ráda, čímž negativně ovlivnil její další citový a mravní vývoj, včetně jejího budoucího sexuálního života,

tedy

- dítě mladší patnácti let jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil a tento čin spáchal zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajících důvěryhodnosti a vlivu,
- zpřístupnil dítěti filmové pornografické dílo,
- úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku,
- přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce **tří let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **pěti let**.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se ukládá peněžitý trest (50 denních sazeb po 1000 Kč) v celkové výši **50 000 Kč** (padesát tisíc).

Odůvodnění:**Řízení před soudem**

1. Dne 13. 9. 2022 byla u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí podána na [REDAKCE] obžaloba pro zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že *nejméně v letech 2014 až 2016 v [REDAKCE], okres [REDAKCE], v [REDAKCE] domu č.p. [REDAKCE], kde žil se svojí družkou [REDAKCE] a její nezletilou dcerou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], měl za účelem svého sexuálního uspokojení opakovaně jednou až dvakrát za dva týdny anální nebo orální pohlavní styk s nezletilou [REDAKCE], za což nezletilou odměňoval drobnou finanční botovostí, dále mu na jeho žádost nezletilá [REDAKCE] opakovaně rukou dráždila jeho nahý penis a on nezletilé hladil rukou nabé genitálie, a v této době nezletilé [REDAKCE] používal pornografická videa zobrazující orální a anální pohlavní styk, a to vše za situace, kdy znal věk nezletilé [REDAKCE] a využíval při tom její důvěry a vztahu k němu, neboť ho respektovala jako partnera své matky, a toto jeho jednání bylo způsobilé negativně ovlivnit nejméně mravní vývoj nezletilé [REDAKCE].*
2. Okresní soud usnesením ze dne 5. 10. 2022, sp. zn. 3 T 159/2022, věc předložil Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o soudní příslušnosti. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 26. 10. 2022, sp. zn. 7 Ntd 6/2022, rozhodl tak, že k projednání věci je příslušný Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, neboť nebylo možné vyloučit, že jednání obžalovaného může být posouzeno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
3. Krajský soud následně ve věci konal hlavní líčení ve dnech 2. 2. 2023, 3. 3. 2023 a 31. 3. 2023.

Přehled důkazů provedených v hlavním líčení

4. V rámci dokazování byli v hlavním líčení vyslechnuti **obžalovaný** [REDAKCE] č. l. 370, znalci [REDAKCE] (obor školství a kultura, odvětví psychologie) č. l. 373, [REDAKCE]. [REDAKCE] (obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie) č. l. 374 a [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

██████████ (obor školství a kultura, odvětví psychologie) č. l. 400, **svědci** ██████████ č. l. 374, ██████████ č. l. 375, ██████████ č. l. 376, ██████████ č. l. 402, ██████████ č. l. 405, ██████████ č. l. 405 a ██████████ č. l. 406.

5. V hlavním líčení byly rovněž provedeny **listinné důkazy** č. l. 424 - lékařská zpráva č. l. 189, závěrečná zpráva SVP Pyramida ze dne 25. 6. 2021 č. l. 191-196, zpráva ZŠ ██████████ ze dne 24. 5. 2021 č. l. 197-198, zpráva ZŠ ██████████ ze dne 29. 6. 2021, 2. 12. 2021 a 12. 5. 2022 č. l. 199-202, protokol o vydání věci č. l. 296-297 a kopii části deníku nezletilé poškozené č. l. 298-300, kopie facebookové stránky č. l. 305, sdělení zaměstnavatele obžalovaného č. l. 308-318, zpráva MěÚ ██████████ k obžalovanému č. l. 320, opis rejstříku trestů č. l. 387, opis evidence přestupků č. l. 388, listiny vztahující k nemovitosti č. l. 389 - 399.

Výpověď obžalovaného

6. Obžalovaný ██████████ v přípravném řízení i v hlavním líčení popřel, že by se dopustil trestného jednání.
7. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že s matkou poškozené ██████████ se seznámil v roce 2012, po nějaké době spolu začali žít, bydlela s nimi i poškozená. Obžalovaný rekonstruoval dům na adrese ██████████, do kterého se přestěhovali. V přízemí domu byla dílna, děti včetně poškozené do ní měly zakázaný přístup, poškozená v ██████████ s ním nikdy nebyla. ██████████ měla zamykání – plastovou koupelnovou západku. V ██████████ televize nebyla.
8. Když se začal vztah s ██████████ horšit, obžalovaný trávil v ██████████ více času. Ke konci jejich soužití se často hádali, ██████████ za ním však do ██████████ chodila za účelem sexu, udobřovali se tak. Než se ██████████ odstěhovala, což bylo v roce 2017 či 2018, nechťela mít sex s obžalovaným jinde než v ██████████. Obžalovanému řekla, že sama bude hlídat, jestli poškozená nejde náhodou dolů po schodech. Jednou se stalo, že sex museli přerušit, protože poškozená už byla za dveřmi a zatřukala. ██████████ mu poté sdělila, že se jí poškozená ptala, zdali jí obžalovaný v dílně neublíží. Také mu sdělila, že třikrát někdo seděl na schodech.
9. Po roce od svého odchodu ze společné domácnosti ██████████ obžalovaného pozvala do svého nového bydliště, kde spolu znovu měli sex. V sexu si s ██████████ rozuměli, převážně měli anální styk, byla to preference ██████████. Někdy spolu sledovali porno, ale není si vědom toho, že by je někdy poškozená u sledování viděla. Obžalovaný dále podrobně popsal, jakým způsobem probíhal sex s ██████████ v ██████████, obvykle ██████████ začala felací, poté proběhl ve stoje či vsedě na židli anální pohlavní styk, obžalovaný při něm používal vazelínu, v domácnosti měli více krabiček s vazelínou. Obžalovaný chtěl po ██████████ i vaginální pohlavní styk, což ona odmítala. Při sexu se zvukově projevovali, ██████████ po něm chtěla, aby na ni mluvil vulgárně.
10. Když se obžalovaný hádal s ██████████, obvykle poškozená byla doma. Lenku Röllovou nikdy fyzicky nenapadl, ale ona se jej snažila vyprovokovat, jednou jej fyzicky napadla, při hádce jej mlátila, fackovala, obžalovaný ji chytil za ruce, přimáčkl ji a křičel, ať jej nechá, poté se zhroutil a začal brečet. Poškozená u této hádky nebyla.
11. S poškozenou obžalovaný vycházel dobře, říkala mu strejdo ██████████, chtěla ho oslovovat „táto“, což obžalovaný nechťel. ██████████ žárlila, že si obžalovaný s poškozenou rozumí a mají hezký vztah. Výchovu nechával na matce, která poškozenou trestala i fyzicky, protože ██████████ zlobila, neposlušovala, lhala a neučila se.
12. ██████████ s ním nikdy nebyla sama, netrávila s ním čas. Sám od sebe ██████████ nic nekoupil, v jednom případě jí zaplatil boty na podpatku, které jí nechťela koupit ██████████. Obžalovaný dával poškozené drobné peníze jako odměnu za výsledky ve škole. Poškozené pouze nedovolil být s jejich psem, neboť se k němu nechovala hezky. Poškozenou měl rád, ale po odchodu ██████████ a poškozené ze společné domácnosti s poškozenou již v kontaktu nebyl.

13. Poškozené nikdy žádné porno nepouštěl, o sexu se s ní nebavil. Sex s poškozenou nikdy neměl. Sexuálně atraktivní jsou pro obžalovaného o něco starší ženy.
14. Obžalovaný v době soužití s [REDAKCE] kouřil marihuanu, avšak nikde před dětmi. Po marihuaně býval veselý.
15. Obžalovaný neměl vysvětlení pro výpověď poškozené, jediné že by se jednalo o pomstu od [REDAKCE].

Skutková zjištění

a) nesporná zjištění

16. Z výpovědí obžalovaného, [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] a kupní smlouvy ze dne 6. 9. 2017 soud za nesporné považuje zjištění, že obžalovaný se seznámil s [REDAKCE], která měla dceru [REDAKCE], již dříve adoptovala společně s bývalým manželem [REDAKCE]. Nejprve spolu obžalovaný, [REDAKCE] a [REDAKCE] po dobu asi jednoho roku bydleli v pronajatém bytě, poté se přestěhovali do rodinného domu na adrese [REDAKCE], který v roce 2013 koupila [REDAKCE] a který později v roce 2017 prodala obžalovanému. Jednalo se řadový dům, montovaná dřevostavba, typ [REDAKCE]. Obytná část byla v prvním patře včetně pokojíčku poškozené, ložnice a obývacího pokoje, v přízemí bylo technické zázemí včetně [REDAKCE]. Poškozená [REDAKCE] některé víkendy trávila se svým otcem [REDAKCE]. Do společné domácnosti za obžalovaným jezdil jeho syn [REDAKCE]. V průběhu soužití [REDAKCE] a obžalovaného postupně docházelo k jejich vzájemným neshodám, v roce 2017 se [REDAKCE] s poškozenou odstěhovaly a [REDAKCE] dům prodala obžalovanému. Asi po roční odmlce obžalovaný s [REDAKCE] obnovili svůj vztah včetně sexuálního života, [REDAKCE] s poškozenou však bydlely jinde. Obnovené soužití trvalo asi rok, poté skončilo.
17. Z výpovědi obžalovaného i [REDAKCE] má soud za prokázané, že si poměrně dobře rozuměli v sexu, jejich preferencí byl orální a anální pohlavní styk, při kterém jako lubrikant používali vazelínu. K sexu docházelo, zejména v závěru jejich soužití, obvykle v [REDAKCE].

b) sporné okolnosti

18. Soud i ve vztahu ke sporným okolnostem pečlivě hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu.
19. Obžalovaný jednání popsané ve výroku zcela popřel, jeho obhajobu však vyvrací výpověď svědkyně poškozené [REDAKCE] ve spojení s dalšími důkazy, zejména s výpovědí znalkyně [REDAKCE], výpovědí svědkyň [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a zápisem do deníku poškozené v době jejího pobytu v ŠVP Pyramida.

výpověď poškozené

20. Poškozená [REDAKCE] byla jako svědkyně v přípravném řízení vyslechnuta dne 25. 2. 2022. Vzhledem k tomu, že žalovanému jednání měli být přítomni pouze poškozená a obžalovaný, který takové jednání popřel, soud, přestože poškozené je patnáct let a byly by splněny podmínky k přečtení její výpovědi podle § 102 odst. 2 tr. řádu, kvůli principu bezprostřednosti a zásadnímu významu výpovědi poškozené považoval pro rozhodnutí ve věci za nutné provést její výslech, neboť její výpověď z přípravného řízení nebyla zachycena na obrazový a zvukový záznam, který by bylo možné v hlavním líčení přehrát.
21. Poškozená [REDAKCE] v přípravném řízení shodně jako v hlavním líčení, s výjimkami uvedenými níže, popsala svůj vztah k obžalovanému, okolnosti jejich soužití i jednání specifikované ve výroku.

22. Poškozená vypověděla, že měla obžalovaného ráda, brala jej téměř jako otce, naučil ji různé věci, pískat, jezdit na kole, vařil, často si s ní povídal. Rovněž měl psa [REDAKCE], kterého měla velmi ráda. Obžalovaného poznala, když chodila do první třídy. Asi uprostřed soužití s obžalovaným, když bydleli v řadovém domku, bylo jí [REDAKCE] let, začala její sexuální zkušenost s obžalovaným, která probíhala asi od její [REDAKCE] do [REDAKCE] třídy. Poškozená si vzpomněla, že v té době chodila do družiny, což bylo právě do [REDAKCE] třídy. Nejprve jí obžalovaný v [REDAKCE] opakovaně ukázal pornovideo, jednalo se o vaginální soulož a felaci s polykáním spermatu. Poškozená si vzpomněla, že na jednom z videí byla i žena se dvěma culíky, které si jednou udělala kvůli obžalovanému, který ji za to ocenil. Po shlédnutí pornovideí se jí obžalovaný zeptal, zdali by to také nechtěla zkusit. Poškozená souhlasila, chtěla to zkusit, zároveň měla obavu z reakce obžalovaného, pokud by jeho návrh odmítla. Poškozená dále v podrobnostech popsala, že nejprve šlo o anální pohlavní styk, při němž obžalovaný použil vazelínu, později i o felaci.
23. Poškozená v hlavním líčení uvedla, že poprvé došlo k orálnímu sexu (č. l. 402), avšak poté, co byla přečtena podrobná výpověď z přípravného řízení (č. l. 403), svědkyně uvedla, že odpovídá její předchozí výpověď, ve které uvedla, že nejprve docházelo k análnímu pohlavnímu styku („péro do zadku“) a až později k felaci („péro do pusy“). Obžalovaný poškozenou rovněž osahával na prsou i na povrchu vagíny. Obžalovaný po poškozené chtěl, aby spolkla jeho sperma, což poškozená odmítla a obžalovaný její názor respektoval. Sperma obžalovaný obvykle vystříkl v [REDAKCE] na zem. K sexu docházelo výhradně v [REDAKCE], vždy z iniciativy obžalovaného, poškozená už věděla, že se bude jednat o sex. Do [REDAKCE] sama nechodila. V době, kdy byla v [REDAKCE] s obžalovaným, byla někdy její matka [REDAKCE] doma, žehlila či dělala něco jiného. Obžalovaný si asi nejprve zakouřil „trávu“, poté si povídali, obžalovaný jí svlékl kalhoty a došlo k sexu. Obžalovaný poškozenou chválil, že je v sexu lepší než její matka, což poškozenou těšilo. Po sexu v [REDAKCE] jí obžalovaný dával drobné peníze ze skleněné pokladničky. Poškozené sice byl anální pohlavní styk nepříjemný, bolestivý, zároveň jí sex s obžalovaným byl „trochu příjemný“. Poškozená byla ráda s obžalovaným, který ji ocenil slovně, drobnými penězi i svojí pozorností.
24. Poškozená ve své výpovědi nebyla schopna přesně specifikovat, jak často docházelo k pohlavním stykům s obžalovaným, v přípravném řízení uvedla, že to bylo „asi 1 za dva týdny, možná 1-2 za dva týdny“, v hlavním líčení uvedla, že asi třikrát do měsíce.
25. V době, kdy bydlela u svého otce [REDAKCE], tak kvůli problémům ve škole byla v SVP Pyramida. V době pobytu svoji sexuální zkušenost s obžalovaným sdělila kamarádce [REDAKCE] a rovněž ji napsala do deníku a řekla paní psychologce. Poškozená uvedla, že sice by si ráda nechala svoji zkušenost pro sebe, ovšem zároveň nechtěla, aby se to stalo jiné dívce.
26. Svůj současný vztah k obžalovanému popsala jako složitý, neboť jí částečně chybí, spolu dlouho žili ve společné domácnosti, brala ho jako nevlastního otce, na druhou stranu si uvědomuje, co jí udělal a co by se mohlo stát jiné dívce a také se bojí jeho reakce na trestní řízení, z větší části k němu má negativní citový vztah („... je debil, že má v hlavě nasráno, že by si měl uvědomit, jak ubližuje ostatním“ č. l. 123).
27. Poškozená se své matce [REDAKCE] nesvěřila s tím, co se děje v dílně s obžalovaným. Poškozená se nejprve domnívala, že jednání obžalovaného je normální, navíc jí obžalovaný sdělil, že kdyby to někomu řekla, že oba půjdou do vězení a že to nemá nikomu dalšímu říkat. Až po delší době, když jí začala docházet, co se jí stalo, se svěřila svým kamarádkám [REDAKCE] a [REDAKCE] a později i psychologce v SVP Pyramida.

k věrohodnosti výpovědí obžalovaného, poškozené a dalším důkazům

28. Pokud jde o hodnocení věrohodnosti výpovědí, ať už se jedná o navzájem se lišící výpovědi obžalovaného nebo poškozené, je v kompetenci znalců vyjádřit se k tzv. obecné věrohodnosti toho, kdo výpověď podal. Míru obecné věrohodnosti každého jedince znalci hodnotí se zřetelem k jeho individuální osobnostní charakteristice, zvláště kapacitou kognitivních schopností jako

jsou schopnost zapamatování, koncentrace, chápání, vyhodnocení faktů, dále schopnosti vnímat vnější jevy a interpretovat je, charakterovými vlastnostmi, zkušenostmi a celkovou osobnostní vyzrálostí.

29. Pokud jde o specifickou věrohodnost, rozumí-li se jí pravdivost výpovědi jedince o konkrétní události, musí se znalci omezit jen na vyjádření k faktorům, které mohly konkrétní výpověď ovlivnit – vztah k dalším aktérům řízení, motivaci k podání pravdivé nebo nepravdivé výpovědi, vliv podmínek, za kterých jedinec konkrétní událost vnímal a reprodukoval atd. Nicméně hodnocení pravdivosti konkrétní výpovědi (případně její míry, pasáží, které jsou nepravdivé) přísluší výhradně soudu, který je povinen postupovat podle § 2 odst. 6 trestního řádu (shodně viz č. 12/1987 Sb. rozh. trest.). Přitom bere v potaz, zda ve výpovědi nejsou vnější rozpory, tj. rozpory s jinými nesporně prokázanými skutečnostmi, i to, zda výpověď netrpí vnitřními rozpory, resp. rozpory s dalšími výpověďmi tohoto jedince k téže události. Hodnocena by měla být reálnost posuzované výpovědi, případně míra její pravděpodobnosti v kontextu ostatních důkazů, včetně toho, zda jedinec uvádí při popisu konkrétní události tak originální okolnosti, které by si nemohl vymyslet. Obecně platí, že pravdivost výpovědi je vyšší, neobsahuje-li jen popis konkrétní události, ale i odpovídající psychické děje, které v době vnímání události u jedince proběhly. Soud může přihlídnout k verbální i nonverbální prezentaci předmětné události vyslychanou osobou zejména v hlavním líčení. Obžalovaný i poškozená byli vyslechnuti v hlavním líčení, k hodnocení jejich věrohodnosti tak soud měl k dispozici nejen obsah jejich výpovědí, ale i jejich formu včetně nonverbálních projevů.
30. Z listinných zpráv SVP Pyramida o pobytu poškozené, Základní školy v [REDAKCE] a zčásti i výpovědi poškozené a jejích rodičů má soud za prokázané, že poškozená byla dívka s malým sebevědomím, vnitřním napětím, s důsledky rané psychické deprivace, ve škole příliš neprosplávala. Důvodem jejího pobytu v SVP Pyramida byl požadavek jejího otce v souvislosti s potížemi s distančním studiem, rizikovým chováním na sociálních sítích a změrným sebepoškozováním. Jak vyplynulo zejména ze zprávy Základní školy [REDAKCE], poškozená měla potíže začlenit se do třídního kolektivu, nebyla oblíbená, snažila se upoutat na sebe pozornost.
31. K věrohodnosti poškozené se z hlediska odborné zkušenosti a své praxe vztahují jednak výsledky znalkyně [REDAKCE] (obor školství a kultura, odvětví psychologie), jednak výsledky svědkyně [REDAKCE], psychologky SVP Pyramida.
32. Výsledkem znalkyně [REDAKCE] má soud za prokázané, že poškozená je extrovertní osobností, touží po nepodmíněném citovém přijetí, nekonfliktních a pevných rodinných vztazích, podle svého věku bojuje proti podřízenosti. Převažují u ní negativní strategie zvládání stresu, cítí se přetížena, lehce zranitelná. Intelkt poškozené je v pásmu průměru, schopnost správně vnímat prožitky, zapamatovat si proběhlý děj a později ho věrně reprodukovat nebyla snížena, a to jak obecně, tak ve vztahu k projednávané věci. Poškozená neprojevuje známky lhavosti, sklony k záměrnému nebo účelovému zkreslování informací, nemá tendenci se mstít. Soud ve shodě se znalkyní výpověď poškozené vyhodnotil jako reprodukcí skutečně prožitých událostí. Její reakce na jednání obžalovaného byly přiměřené jejímu věku, teprve s vyšším věkem a sociálním zráním si poškozená začala uvědomovat, co se jí dělo a jaké to může mít důsledky a začala si vyčítat, že s takovým jednáním obžalovaného souhlasila.
33. Svědkyně [REDAKCE] rovněž hodnotila informace od poškozené za věrohodné, je schopná obvykle rozlišit, kdy se jedná o popis autentických prožitků a kdy ho smyšlený popis. Při rozhovoru na svědkyni poškozená působila upřímně, poškozené bylo téma nepříjemné, měla výčitky svědomí. Poškozená o svém zneužití nejprve mluvila, později o něm napsala do deníku. Poškozená měla hezkou úpravu sešitů, je možné, že si udělala přípravu, svědkyně neměla pochybnost o autenticitě zápisu. Ve stejné době jako poškozená oznámily i další dvě dívky pohlavní zneužití, u jedné z nich, [REDAKCE], měla svědkyně pochybnost, zdali se jedná

o autentické informace. Často se stává, že děti, které se ze svého rodinného prostředí ocitnou na dva měsíce v SVP Pyramida, otevírají svá traumata z dětství.

34. Výpověď poškozené o pohlavním zneužití potvrdily také svědkyně [REDAKCE] a [REDAKCE], spolužačky a kamarádky poškozené. Obě svědkyně ve své výpovědi potvrdily, že jim o zneužití – od obžalovaného análním pohlavním stykem a felací – poškozená pověděla v roce 2019 či 2020. Obě svědkyně uvedly, že poškozené věřily a doporučovaly jí, aby to oznámila. [REDAKCE] dále uvedla, že poškozená sdělila, že informovala svoji matku [REDAKCE], [REDAKCE] uvedla, že její otec se znal s matkou poškozené [REDAKCE], která svědkyni [REDAKCE] asi den po sdělení od poškozené telefonovala, zda je to pravda a zda si to poškozená nevymyslela (k tomu dále bod 37.). Svědkyně [REDAKCE] i samotná poškozená nepotvrdily, že by se [REDAKCE] o zneužití dcery dozvěděla delší dobu před jejím pobytem v SVP Pyramida.
35. Ve výpovědi poškozené, v přípravném řízení a v hlavním líčení, soud konstatuje některé vnitřní rozpory. Větší část z nich, která se týká drobných časových nepřesností či některých detailů, jejichž nesoulad spočívající v odlišné výpovědi v přípravném řízení a v hlavním líčení, lze vysvětlit časovým odstupem či nepříjemností tématu mající vliv jednak na schopnost a ochotu si prožité zkušenosti pamatovat, jednak schopnost reprodukovat vzpomínky ve shodné slovní formě, byla odstraněna po přečtení výpovědi poškozené z přípravného řízení, kterou v podstatě verifikovala a případně blíže rozvedla. Soud konstatuje, že v základní skutkové linii je výpověď poškozené zcela konzistentní.
36. Jak vyplynulo z výsledku znalkyně [REDAKCE] a je to i běžnou zkušeností v obdobných věcech, náhled na vzpomínky na sexuální zneužití blízkou dospělou osobu se u dětí postupně mění s jejich dospíváním a dozráváním, přičemž stud či nepříjemnost brání běžné konverzaci o tomto tématu – k jeho vyjevení dojde s časovou prodlevou buď spontánně blízké osobě z řad vrstevníků (kamarádi, spolužáci apod.) či důvěryhodné dospělé osobě (psycholog, terapeut apod.). Časový odstup vyjevení celé události je tak přirozený a nesvědčí o nevěrohodnosti poškozené.
37. Soud uvěřil svědkyním [REDAKCE] a [REDAKCE], že měly od poškozené informaci o jejím zneužití ještě před jejím pobytem v SVP Pyramida. Jednalo se o její blízké kamarádky, které jejímu tvrzení věřily. V pochybnostech však má soud část výpovědi svědkyně Anny Markové o tom, že jí telefonovala matka poškozené [REDAKCE], aby si ověřila pravdivost informace o zneužití. Zůstává nevysvětleno, zda si svědkyně [REDAKCE] tento telefonát nezaměnila s jiným telefonátem, neboť poškozená ve své výpovědi popsala, že delší dobu před pobytem v SVP Pyramida o své zkušenosti řekla [REDAKCE] a [REDAKCE], ale skutečnost, že by tuto informaci prakticky zároveň sdělila své matce [REDAKCE], poškozená nepotvrdila a svědkyně [REDAKCE] výslovně vypověděla, že do pobytu v SVP Pyramida o celé věci nic nevěděla.
38. Poškozená vypověděla, že v dílně měl obžalovaný televizi. Ve své výpovědi však uvedla, že používal i tablet. Soud připouští, že pornovideo, které poškozená popsala (včetně culíků, které si jednou pro obžalovaného udělala) mohl obžalovaný poškozené pouštět případně na tabletu, přičemž v televizi mohla zahlédnout jiný program. Poškozená popsala, že jako dítě seděla při sledování videa obžalovanému na klíně, což odpovídá jak případnému sledování tabletu, tak televize. Soud považuje za zachovalou vzpomínku poškozené na obsah sledovaného videa, přičemž nepovažuje za podstatné, zdali tak bylo prostřednictvím tabletu či televize.
39. Obžalovaný i [REDAKCE] popsali, že rodinný dům byl poměrně zvukově prostupný, jednalo se o typ [REDAKCE], o dřevostavbu. Ke zvukům při sexu mezi obžalovaným a její matkou v dílně, které by byly slyšet v horní části domu, poškozená uvedla, že je v patře neslyšela. Ani [REDAKCE] neuvedla, že by slyšela zvuky sexu mezi obžalovaným a poškozenou. K tomu je třeba uvést, že sám obžalovaný uvedl, že „když jsem žil s paní [REDAKCE] a [REDAKCE], tak televize u nás běžela v kuse“ (č. l. 373). Televize jako akustický zdroj umístěný v horním patře domu byl zjevně

způsobilý případné zvuky z přízemí odclonit. Navíc poškozená ani netvrdila, že by se obžalovaný při sexu s ní jakkoliv zvukově projevoval, aby je mohla či musela [REDACTED] slyšet. Naopak obžalovaný i [REDACTED] uvedli, že nebyli při sexu potichu, avšak poškozená je ani tak podle své výpovědi v patře domu neslyšela. Soud má na základě výše uvedeného za to, že nižší zvukotěsnost místností v domě není důvodem pro závěr, že k sexu mezi obžalovaným poškozenou nemohlo dojít, neboť by je nutně [REDACTED] musela slyšet.

40. Poškozená vypověděla, že v době sexu s obžalovaným bývala její matka doma a pohybovala se v horním patře. K tomu soud uvádí, že jednak [REDACTED] byla zevnitř zamykatelná, jednak [REDACTED] za obžalovaným obvykle nechodila. Pokud by [REDACTED] přesto sešla dolů, zjistila zamčené dveře [REDACTED] a případně zaslechla nějaké zvuky nasvědčující sexu, zvláště v době, kdy sama za obžalovaným do [REDACTED] docházela a kde měli spolu sex, je zřejmé, že by to pro obžalovaného bylo značné riziko odhalení. Soud však konstatuje, že vzhledem k obvyklému chodu domácnosti zřejmě nebylo pravděpodobné, že by [REDACTED] šla za obžalovaným do [REDACTED], která byla zevnitř zamknutá, navíc délka sexuálního styku obžalovaného s poškozenou, k němuž docházelo pouze dvakrát či třikrát do měsíce, nebyla dlouhá, tudíž je vysvětlitelné, proč obžalovaný vzhledem ke své silné sexuální touze, byl ochoten toto riziko podstoupit.
41. K zápisu poškozené do deníku – sešitu v SVP Pyramida soud uvádí, že zápis skutečně působí velmi upraveně, krasopisně, bez oprav a škrtnutí. Nelze vyloučit, že poškozená si učinila písemnou přípravu či přípravu nepísemnou – rozmyšlení tématu a toho, co chce za účelem úlevy sdělit. Skutečnost, že se jedná o jediný zápis, vysvětluje následné vydání sešitu policii, když podle výpovědi svědkyně [REDACTED] poškozená mohla dostat další sešit jako deník k zápisům. Jednalo se sice o první zápis, ale poškozená jej učinila až po určité době od svého příjezdu, cca dva týdny, přičemž o tomto tématu mluvila i s psychologkou [REDACTED].
42. Obecně nelze vyloučit, že by poškozená mohla být motivována snahou být v roli oběti, které se dostává pozornost a péče, kterou postrádala, zvláště při společné motivaci s dalšími dívkami, které byly ve shodné době v SVP Pyramida. Tato případná snaha – přirozená pro poškozenou, kterou touží po uznání – soud nevede k závěru o nepravdivosti její výpovědi, když naopak o pravdivosti, resp. věrohodnosti svědčí celá řada dalších důvodů.
43. Soud neshledal žádný motiv pro křivou výpověď poškozené. Poškozená měla obžalovaného ráda, v jejím dosavadním životě, alespoň částečně, byl osobou, dospělou, důvěryhodnou a pozornou vůči ní. V současné době u poškozené převažuje negativní vztah k obžalovanému, avšak částečně na obžalovaného vzpomíná v dobrém. Poškozená dokonce uvedla, že nechce, aby obžalovaný musel kvůli ní jít do vězení. Nebyla zjištěna nenávist poškozené vůči obžalovanému či aktuální důvod msty vůči němu. Poškozená by sice měla důvod mrzet se na obžalovaného, neboť měl psa, kterého měla ráda a o kontakt s ním přišla po rozchodu její matky s obžalovaným, avšak soud neshledal důvod pro závěr, že by to byla tak silná pohnutka, která by po několika letech vedla ke křivému obvinění. Navíc v době pobytu v SVP Pyramida by poškozená byla ke smyšlenému obvinění motivována spíše frustrujícím vztahem k otci [REDACTED], který ji podle výpovědi poškozené fyzicky trestal, byl přísný a poškozenou nijak pochvalně nemotivoval, a nikoliv k obžalovanému. K tomu lze poukázat na zprávu SVP Pyramida o pobytu poškozené (např. č. l. 194), podle níž v době pobytu byla poškozená v pravidelném kontaktu s matkou i otce, na telefonáty s matkou se těšila, po telefonátech s otcem byla emočně rozladěná a někdy i brečela. Pokud by poškozená chtěla hypoteticky být v roli oběti, nabízel se její tehdy zčásti negativní vztah k otci, tedy k [REDACTED], spíše než k obžalovanému, a případně smyšlený běžný pohlavní styk, nikoliv ne zcela obvyklý anální pohlavní styk za použití vazelíny.
44. Z provedených důkazů vyplynulo, že poškozená nebyla a není k hypoteticky smyšlenému obvinění obžalovaného motivována ani finančně (výživným, úhradou nemajetkové újmy apod.) či jinou majetkovou výhodou, která by plynula z jejího obvinění.

45. Výpověď poškozené v hlavním líčení působila spontánně a ve své podstatě přesvědčivě. Nelze přehlédnout, že znalkyně [REDAKCE] poškozenou označila za osobu, kde, oproti jiným podobným případům, žádné pochybnosti o její věrohodnosti neměla, stejně se vyjádřila psychologka [REDAKCE].
46. Za podstatné soud považuje i popis způsobu sexuálních aktivit obžalovaného s poškozenou, když se mělo jednat o felaci a anální pohlavní styk za použití vazelíny. Prakticky shodně popsala svůj sexuální život s obžalovaným [REDAKCE]. [REDAKCE] uvedl, že v předchozím sexuálním soužití s [REDAKCE] nepraktikovali anální pohlavní styk. [REDAKCE] a i obžalovaný potvrdili, že to byl jejich preferovaný způsob sexu. Soud se zabýval tím, zdali informaci o způsobu pohlavního styku mohla mít poškozená od své matky [REDAKCE], s níž by se domluvila na křivém obvinění obžalovaného (což je vysvětlení obžalovaného pro výpověď poškozené), či zdali byla přímým svědkem sexuálních aktivit mezi obžalovaným a svojí matkou. Z provedeného dokazování nevyplývá, že by poškozená a její adoptivní matka [REDAKCE] spolu měly natolik důvěrný vztah, aby se jí poškozená svěřila či se s ní dokonce domluvila na křivém obvinění. V této souvislosti soud podotýká, že obsah výpovědi poškozené – zejména popis detailů, svých pocitů, částečné sebeobvinění (že čekala odměnu, sladkosti či že jí pohlavní styk nebyl zcela nepříjemný), částečného respektu obžalovaného (k neochotě poškozené polykat jeho sperma) – soud vede k závěru, že se nejedná o pouhý konstrukt, smyšlený příběh za účelem obvinění obžalovaného. Lze připustit, že poškozená byla nechtěně svědkem sexu své matky a obžalovaného v dílně, což poškozená potvrdila, avšak pouze nepřímo, když jednou někdo zvonil, poškozená šla dolů, částečně obžalovaného s její matkou zřejmě slyšela a poté její matka vyšla z [REDAKCE] bez podprsenky. Obžalovaný i [REDAKCE] však popřeli, že by poškozená byla přímým svědkem jejich sexu v [REDAKCE], nanejvýš je mohla slyšet od schodů. Soud tak má za to, že informace o sexu s obžalovaným u poškozené pocházejí z jejího vlastního prožitku a nikoliv ze zprostředkované zkušenosti. Nebyl tak zjištěn žádný konkrétní důvod, pro který by poškozená v případě smyšleného obvinění na místo způsobu běžného pohlavního styku (např. osahávání, cunnilingus či soulož) výslovně a podrobně popsala kromě felace i opakovaný ne zcela běžný anální pohlavní styk. Poškozená popsala, že se jí obžalovaný rovněž dotýkal na prsou („říkal mi, že se těší, až budu mít větší prsa“) a pouze na povrchu vagíny, což odpovídá i lékařské zprávě o gynekologickém vyšetření poškozené, podle níž byl hymen zachován. Shoda v ne zcela běžném způsobu sexuálních aktivit obžalovaného s [REDAKCE] a s poškozenou tak významně podporuje věrohodnost výpovědi poškozené.
47. Znaleckým posudkem [REDAKCE] (z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie) bylo prokázáno, že obžalovaný netrpí ani v minulosti netrpěl duševní chorobou. Obžalovaný je osobností s rysy nezdrženlivosti. Byl zjištěn dlouhodobý abusivní marihuany. Podle výsledku falometrického vyšetření není obžalovaný sexuálně deviován, preferovanými sexuálními objekty obžalovaného jsou dospělé ženy. Znaleckým posudkem [REDAKCE] (z oboru školství a kultura, odvětví psychologie) má soud za prokázané, že intelektové schopnosti obžalovaného jsou v pásmu průměru, myšlení je rigidnější s rysy nižší zralosti, egocentrismu, je převážně praktické a pragmatické, finální úsudky jsou utvářeny na podkladě iracionálních mechanismů, tendují ke zbrklosti a impulzivité při rozhodování a jednání. Osobnost obžalovaného vykazuje známky celkově lehce snížené zralosti, diferencovanosti a integrovanosti. Osobnostní struktura je nevyvážená, obžalovaný má nižší sebeovládání, situačně sníženou racionální kontrolu, je emocionálně nestabilní, má tendence ke zvýšené emocionální vzrušivosti a prožívání psychického napětí a tenze. Obžalovaný má sklony k rizikovému chování, v sociálních a citových kontaktech je patrná snížená přizpůsobivost, snaží se o domluvu, ale převažují sklony jednat dominantně. Obžalovaný méně odolává nutkání uspokojovat libidózní, smyslové požitky. Převažují u něj obranné mechanismy – potlačení, popření, racionalizace, regrese, reaktivní agrese, projekce. K poškozené má obžalovaný neutrální vztah, její matkou

██████████ se cítí zklamán. U obžalovaného nebyla zjištěna konfabulace, byly u něj zjištěny sklony skrývat nepříznivé informace o sobě.

48. U obžalovaného nebyla zjištěna sexuální deviace – pedofilie, nicméně ze znaleckého zkoumání vyplynulo, že toto zjištění nebrání závěru, že poškozená mohla být vzhledem k jeho sexuálnímu apetitu příležitostným sexuálním objektem.
49. K věrohodnosti obžalovaného soud poukazuje na to, že sice u něj nebyla znaleckým zkoumáním zjištěna tendence ke konfabulaci, avšak bylo zjištěno, že má sklony skrývat nepříznivé informace o sobě. Svědek ██████████ vypověděl ve prospěch obžalovaného, popsal jejich dobrý vztah a rovněž své zážitky z doby, kdy v uvedené době jezdil na některé víkendy k obžalovanému. Svědek shodně jako obžalovaný uvedl, že poškozená se hezky nechovala k psovi obžalovaného, když si s ním proti jeho vůli chtěla hrát, a že často lhala. Svědek dále uvedl, že zvuky z dílny byly slyšet i v dalších částech domu, např. kdyby někdo v dílně nadával a že dílna se nedá zamknout, neboť zámek je rozbitý. K výpovědi svědka soud ohledně zvukotěsnosti soud odkazuje na bod 39., když je třeba navíc podotknout, že svědek vypovídal o nadávkách z dílny, tedy z předpokladu o hlasitém zvukovém projevu, o který se však v případě sexuální aktivity mezi obžalovaným a poškozenou nutně nejednalo. Svědek ██████████ stejně jako obžalovaný vypověděli o lhavosti poškozené kvůli psovi či kvůli škole. K tomu soud uvádí, že lhaní o jiných věcech nevylučuje hodnověrnost výpovědi poškozené k předmětné události, navíc lhaní ohledně školních povinností či výsledků či ohledně hraní se psem samo o sobě nesouvisí s nyní posuzovanou věcí, nicméně kladlo větší důraz na pečlivost hodnocení pravdivosti výpovědi poškozené, jak je blíže rozvedeno výše.
50. Soud neuvěřil výpovědi obžalovaného, který, na rozdíl od poškozené či její matky, svůj vztah k poškozené spíše bagatelizoval a nepopisoval jako důvěrný. Lze poukázat např. na jeho část výpovědi, v níž uvedl, že nikdy nebyval s poškozenou sám či že poškozená nikdy do dílny nechodila. Sama poškozená však dílnu popsala zjevně ze své znalosti a uvedla i takové detaily, jako drobné peníze uložené ve skleněné pokladničce (luxferu).
51. Na základě výše uvedeného tak soud dospěl k závěru, že výpověď obžalovaného je zčásti účelová, motivovaná snahou umenšit, resp. zbavit se trestní odpovědnosti za své jednání. Jeho obhajoba, že se ve výroku popsaného skutku nedopustil, tak byla vyvrácena a za spolehlivě zjištěný skutkový děj soud má popis skutku uvedený ve výroku.

Popis skutku

52. Oproti popisu skutku v obžalobě došlo k jeho upřesnění. Soud upravil frekvenci pohlavních styků mezi obžalovaným a poškozenou. Východiskem byla nejnižší frekvence popsaná poškozenou, která uvedla, že se jednalo o četnost jednou až dvakrát za dva týdny, soud proto formulaci upřesnil tak, že se jednalo o četnost nejméně jednou za dva týdny.
53. Soud z popisu skutku vypustil část týkající se odměny drobnou finanční hotovostí, neboť z výpovědi poškozené sice vyplynulo, že to bylo obvyklé a že to očekávala, nevyplynulo však, že by jí odměna předem byla obžalovaným slíbena. Soud z důvodu přiléhavosti popisu skutku a právní kvalifikace tuto část pro přehlednost vypustil, neboť jednání obžalovaného nekvalifikoval jako trestný čin svádění k pohlavnímu styku, jak je uvedeno níže.
54. Z popisu skutku soud vynechal i opakované dráždění penisu obžalovaného rukou poškozené, neboť tato skutečnost z výpovědi poškozené nevyplynula, byť lze předpokládat, že poškozená ruku mohla použít při felaci penisu obžalovaného, u kterého však v podrobnostech popsala spíše jejich vzájemnou polohu a pohyb rukama obžalovaného, který ji při felaci držel za hlavu. Rovněž byla vypuštěna část týkající se pornovidea s análním pohlavním stykem, když poškozená ve své výpovědi popsala pouze felaci a soulož.

Návrhy na doplnění dokazování

55. Obžalovaný navrhl doplnit dokazování o doplňující výslech poškozené, její matky, dále vyšetřovacím pokusem ohledně zvukové prostupnosti domu a lékařskými zprávami ohledně poškozené.
56. Výslechem poškozené a svědkyně [REDAKCE], její matky, mělo být blíže objasněno, zdali poškozená svoji matku o pohlavním zneužívání informovala ještě před pobytem v SVP Pyramida, jak vyplynulo z jediného důkazu – výpovědi svědkyně [REDAKCE]. V tomto směru soud odkazuje na bod 37., kde konstatuje, že výpověď [REDAKCE] je ojedinělá, poškozená ani její matka tuto skutečnost nepotvrdily. Soud má za to, že jak poškozená, tak [REDAKCE] se již k tomuto vyjádřily a soud neshledal důvod doplňovat jejich výslech. Ohledně zvukové prostupnosti soud odkazuje na bod 39. a z uvedených důvodů má za to, že se nejedná o důkaz, který by mohl významným způsobem přispět k objasnění věci. Zdravotní potíže poškozené (výtoky, potíže s defekací) podle provedených důkazů nejsou nutné v příčinné souvislosti s nyní projednávanou věcí, soud nepovažoval za nezbytné opatřovat další lékařské zprávy ohledně poškozené. Pro úplnost soud konstatuje, že nebyl proveden listinný důkaz předložený v hlavním líčení – kopie disertační práce [REDAKCE], neboť jednak nebyla ověřena jeho autentičnost, avšak zejména proto, že ze znaleckého zkoumání nevyplývala nutná příčinná souvislost mezi užíváním marihuany obžalovaným a jeho jednáním vůči poškozené či případná nepřičetnost či snížená přičetnost vlivem užitím marihuany.

Právní kvalifikace

57. Po náležitém zjištění skutkového děje se soud zabýval, zda jednání obžalovaného naplňuje znaky žalovaných či jiných trestných činů uvedených v trestním zákoníku.
58. Znaleckým zkoumáním bylo prokázáno, že rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného byly zcela zachovány, u obžalovaného se nejednalo o nepřičetnost ve smyslu § 26 tr. zákoníku, která by vylučovala jeho trestní odpovědnost. K tomu soud na okraj dodává, že z výpovědi poškozené vyplývá, že obžalovaný jí měl zavázat mlčením, že jinak by oba mohli jít do vězení, což nasvědčuje vědomosti obžalovaného o protiprávnosti svého jednání.
59. Podle podané obžaloby se obžalovaný dopustil zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, neboť dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil a tento čin spáchal zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu, a dále přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu.
60. Vzhledem ke zjištěnému skutkovému ději se soud zabýval tím, zdali jednání obžalovaného nenaplnilo znaky trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, tedy zda obžalovaný nezneužil bezbrannosti poškozené.
61. K bezbrannosti a jejímu pojetí v odborné literatuře lze obecně uvést, že v případě skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku je pojem bezbrannosti chápán v jejím nejširším smyslu. Za bezbrannost se považuje takový stav oběti, ve kterém není vzhledem k okolnostem schopna projevit svou vůli ohledně pohlavního styku s pachatelem, popř. ve kterém není schopna klást odpor jeho jednání. Může se jednat o celkovou (či absolutní) bezbrannost, kdy si oběť vůbec neuvědomuje, co se s ní děje, a proto ani nemůže hodnotit situaci, ve které u ní dochází k pohlavnímu styku s pachatelem, a projevující se naprostou odevzdaností se pachateli bez jakýchkoli známek projevu vlastní vůle či schopnosti na požadavky obviněného jakkoli reagovat (půjde například o případy bezvědomí, mdlob, silného oblužení alkoholem či drog, umělého spánku, apod.). Ve stavu bezbrannosti se však nacházejí i osoby, které sice vnímají okolní svět, avšak jejich duševní a rozumové schopnosti nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázaly situaci, v níž se nacházejí, dostatečně

přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku. V takových případech se jedná o bezbrannost psychickou, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání. Kromě této absolutně chápané bezbrannosti se však oběť může nacházet i ve stavu, kdy sice ví, co se s ní děje, avšak není schopna se pachatelovu jednání buď vůbec, anebo účinně bránit, přestože by tak učinit chtěla. Takový stav bezbrannosti se zpravidla dovozuje u osoby spoutané, osoby s fyzickou vadou omezující její hybnost, osoby upoutané na lůžku, přestárlé apod. Jedná se tedy o stav, při němž oběť není schopna vzdorovat nepřijatelnému chování pachatele pro nedostatek tělesných sil a schopností. V důsledku tohoto stavu je taková osoba fyzicky bezbranná, a vzhledem k tomu že takový fyzický stav vždy ovlivňuje i psychiku uvedeným způsobem handicapované osoby, je třeba přihlížet i k tomu, že stav její tělesné bezbrannosti může způsobovat i její bezbrannost psychickou (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 1839 a násl.).

62. K vztažné judikatuře soud odkazuje např. na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013, podle něhož je při zjišťování stavu bezbrannosti u dětí, zejména dětí mladších patnácti let, třeba vždy zvažovat okolnosti konkrétního případu. U nejmladších dětí bude obvykle spatřována existence bezbrannosti absolutní, neboť jejich duševní vývoj dosud nedospěl do stádia, kdy jsou vůbec schopné pochopit význam pachatelova jednání. U dětí starších je přítomnost stavu bezbrannosti třeba posuzovat velmi citlivě, jelikož tyto si již mnohdy uvědomují škodlivost jednání pachatele, přesto nemusí být natolik duševně a fyzicky vyspělé, aby svůj nesouhlas daly dostatečně zřetelně najevo a dokázaly se účinně bránit. Konečně může nastat i situace, kdy oběti činu je sice dítě, avšak s ohledem na jeho psychickou i fyzickou vyspělost nelze o stavu bezbrannosti hovořit. V těchto souvislostech je třeba si dále uvědomit, že stav bezbrannosti je vždy pojmem vztahovým, který nevyjadřuje pouze okolnosti na straně oběti, nýbrž zahrnuje rovněž okolnosti na straně pachatele a také další okolnosti případu. Vedle samotného způsobu útoku, jeho místa a času, půjde také o osobnost pachatele a jeho fyzické dispozice, vztah pachatele k oběti včetně jejich dřívější sociální interakce a případných zkušeností oběti, a v případě blízkých osob také například širší aspekty rodinných vztahů. Všechny tyto okolnosti jsou totiž pachateli předem známy, a jsou jím maximálně využívány k dosažení jeho cíle. Výsledkem úvahy o existenci stavu bezbrannosti (zejména) u dětí proto musí být nejen to, zda si uvědomovaly či neuvědomovaly nepatřičnost pachatelova jednání, ale především to, zda i s ohledem na všechny další okolnosti případu disponovaly skutečně účinnou obranou proti útoku pachatele.
63. Z provedeného dokazování, konkrétně výpovědi poškozené, vyplynulo, že důvod neodmítnutí, resp. souhlasu se sexuálními návrhy obžalovanému byl vícevrstvý. Poškozená byla s obžalovaným ráda, toužila po pozornosti, kterou ji věnoval, sexuální aktivity s obžalovaným (přes fyzickou nepříjemnost až bolestivost) pro ni byly projevem jeho zájmu o ni a šlo o společnou aktivitu, společně strávený čas. Obžalovaný ji navíc chválil, když jí říkal, že je v sexu lepší než její matka [REDAKCE], což poškozenou těšilo. Poškozená byla částečně i zvědavá, současně se sexuální aktivitou neměla zkušenost, měla za to, že to, co dělají s obžalovaným, je „normální“. Zároveň však měla poškozená obavu z reakce obžalovaného, pokud by jeho návrh odmítla (poškozená měla obecnou tendenci vyhovovat jiným) a navíc jí v průběhu doby obžalovaný sdělil, že by za to oba mohli jít do vězení, čili zároveň se jednalo i o hrozbu. Poškozená v rozhodné době nebyla zcela útlého věku, chodila do [REDAKCE] až [REDAKCE] třídy, bylo jí [REDAKCE] až [REDAKCE] let, a přinejmenším částečně nesouhlas (s polykáním spermatu) vyjádřila a obžalovaný její neochotu respektoval. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný na poškozenou vyvíjel jakýkoliv zjevný tlak, aby mu vyhověla.

64. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že u poškozené byl dominantní její souhlas, dokonce částečný zájem, se sexuálními aktivitami, které jí obžalovaný na počátku navrhl a v průběhu času inicioval obžalovaný. Poškozená sice na jednu stranu měla za to, že je to „normální“, avšak současně dostala informaci, že by mohli jít do vězení a že o tom nemá nikomu říkat, z čehož jí bylo zřejmé, že se jedná o něco utajovaného, nedovoleného až trestuhodného. Přesto měla poškozená možnost vyjádřit svůj nesouhlas, který i částečně vyjádřila. Obžalovaný poškozené nijak nevyhrožoval, nebylo zjištěno, že by na ni vyvíjel nátlak fyzický či psychiatrický. Soud má za to, že na základě zjištěných skutkových okolností nelze učinit spolehlivý závěr o psychické bezbrannosti poškozené, a proto nelze jednání obžalovaného vůči poškozené kvalifikovat jako trestný čin znásilnění.
65. Trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku je možné chápat jako subsidiární ve vztahu k trestnému činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, neboť poskytuje základní ochranu práva na nedotknutelnost tělesné integrity v intimní oblasti osob mladších patnácti let. Pokud vzhledem k duševnímu a fyzickému vývoji oběti, kterou je dítě mladší patnácti let, jakož i vzhledem k dalším souvisejícím okolnostem, nebude existence stavu bezbrannosti v konkrétním případě dovozena, může být jednání pachatele (při naplnění všech znaků skutkové podstaty) posouzeno jako trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku. V případě trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku není z hlediska trestní sazby rozlišováno mezi pohlavním zneužitím spáchaným souloží a jiným způsobem (blíže viz citované usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013).
66. Obžalovaný svým jednáním jiným způsobem než souloží (felací, análním pohlavním stykem) poškozenou, tedy dítě mladší patnácti let, pohlavně zneužil a tento čin spáchal zneužívaje svého postavení (druha matky poškozené) a z něho vyplývajících důvěryhodnosti a vlivu, tedy naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku.
67. Obžalovaný si byl vědom závadnosti takového jednání, které jako hypotetické, ve své výpovědi morálně odsoudil, avšak přesto úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj poškozené tím, že ji sváděl k nemravnému životu, konkrétně sexuálnímu životu zcela nepřiměřenému věku poškozené, a zároveň ji vystavil situaci, kdy jako osoba, k níž poškozená měla velkou důvěru a kladný citový vztah, její důvěry a citu zneužil. Ze znaleckého zkoumání poškozené nebylo zjištěno, že by aktuálně v konkrétní podobě došlo k narušení citového a mravního vývoje, avšak je zřejmé, že dlouhodobá negativní zkušenost poškozené se sexuálním zneužíváním ze strany obžalovaného je nepochybně silným vlivem její citový a mravní vývoj ohrožující. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil i znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
68. Obžalovaný současně svým aktivním a záměrným jednáním opakovaně umožnil sledovat poškozené pornovidea, tedy dítěti zpřístupnil filmové pornografické dílo, čímž se dopustil i přečinu šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
69. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný poškozené předem sliboval peníze, sladkosti či jiné výhody či prospěch. Z výpovědi poškozené vyplynulo, že po sexu s obžalovaným od něj pravidelně dostávala dvacet či padesát korun, které bral v [REDAKCE] ze skleněné pokladničky (luxferu). Byť na jednu stranu nelze vyloučit, že poškozená peníze dostávala v souvislosti se sexem s obžalovaným, který by věděl, že poškozená tuto odměnu vítá a případně je i důvodem jejího souhlasu, na druhou stranu nebylo spolehlivě prokázáno, že by nutně byly drobné peníze v příčinné souvislosti s pohlavním stykem. Vzhledem k tomu, že soud neučinil v tomto směru dostatečně spolehlivý závěr, nekvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odst. 1, odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku.

Druh a výměra trestu

70. Podle § 39 odst. 1 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud rovněž přihlédl k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Podle § 39 odst. 2 tr. zákoníku povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou obžalovaného, mírou jejího zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Podle § 39 odst. 3 tr. zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud také přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem podle § 41 a § 42 tr. zákoníku.
71. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem chráněný trestním zákoníkem spočívající v zájmu na zdravém mravním, citovém a tělesném vývoji dětí a na jejich pohlavní nedotknutelnosti, dále zájem na ochraně dětí před negativním působením pornografie a rovněž zájem na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti tak, aby byl zaručen jejich řádný mravní a citový vývoj.
72. V opisu rejstříku trestů má obžalovaný dva záznamy z let 1997 a 2003, u obou se na obžalovaného hledí, jakoby odsouzen nebyl. V opisu evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. Městský úřad [REDAKCE] nemá k obžalovanému žádné negativní poznatky.
73. Sdělením zaměstnavatele obžalovaného ŠKODA AUTO a. s., závod [REDAKCE] bylo prokázáno, že obžalovaný pracuje jako [REDAKCE] na pracovišti [REDAKCE] zaměstnán je od [REDAKCE] 2016. Hodnocení obžalovaného jako zaměstnance je kladné, pracovní morálka je velmi dobrá, je samostatný, spolehlivý, nekonfliktní. Příjem obžalovaného v roce 2021 činil 49 960 Kč čistého měsíčně, v lednu 2022 44 439 Kč. Podle výpovědi obžalovaného v hlavním líčení jeho příjem činí 35 000 – 40 000 Kč měsíčně.
74. Jako polehčující okolnost soud shledal dosavadní řádný život ve smyslu § 41 písm. p) tr. zákoníku.
75. Jako přitěžující okolnost soud shledal ve smyslu § 42 písm. h) tr. zákoníku trestné jednání vůči blízké osobě a rovněž podle § 42 písm. m) tr. zákoníku, neboť v trestné činnosti obžalovaný pokračoval po delší dobu.
76. Soud rovněž přihlédl k tomu, že od spáchání trestné činnosti uplynulo sedm let, během nichž se obžalovaný nedopustil žádné další trestné činnosti. Soud rovněž vzal do úvahy postoj poškozené, která výslovně uvedla, že nechce, aby byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, a také závěru znalce [REDAKCE], podle něhož je prognóza resocializace obžalovaného příznivá.
77. Trest byl ukládán podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný, neboť obžalovaný byl uznán vinným více trestnými činy. Nejprísnějším trestným činem je zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, u něhož sazba odnětí svobody činí dva roky až deset let.
78. Soud má za to, že vzhledem k závažnosti jednání obžalovaného a jeho dlouhodobosti by do úvahy přicházelo uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem popsaným výše, včetně samotného řízení, od něhož lze očekávat faktický preventivní účinek do budoucího života obžalovaného, soud uložil trest odnětí svobody na 1/8 trestní sazby, tedy v délce tří let, a vzhledem k tomu, že současně je obžalovanému ukládán i peněžitý trest, soud za splnění podmínek uvedených v § 81 odst. 1 tr. zákoníku dospěl k závěru, že výkon uloženého trestu ještě hraničně lze podmíněně odložit na delší zkušební dobu pěti let. Obžalovaný je vedle zločinu současně vinen dvěma přečiny, soud proto obžalovanému podle § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku vzhledem k tomu, že zároveň není ukládán nepodmíněný trest

odnětí svobody, uložil i trest spojený s jeho přímým výkonem, konkrétně trest peněžitý, přičemž jeho výše byla stanovena přiměřeně zjištěným okolnostem a výdělku obžalovaného v celkové výši ■■■■■ Kč jako 50 denních sazeb po 1 000 Kč. V případě, že by obžalovaný peněžitý trest nezaplatil, za splnění podmínek ustanovení § 69 odst. 2 tr. zákoníku by peněžitý trest byl přeměněn v trest odnětí svobody v délce 100 dnů (dvojnásobek počtu denních sazeb). Soud vzhledem k dosavadnímu řádnému životu obžalovaného a povaze trestné činnosti s předpokladem preventivního účinku nyní uloženého trestu neshledal důvod k uložení dohledu probačního úředníka. Obžalovaný je uživatelem marihuany, avšak z provedených důkazů nevyplývá přesvědčivý závěr o příčinném vztahu užívání marihuany a trestné činnosti, soud proto obžalovanému jako zvláštní podmínku pro osvědčení ve zkušební době neuložil ve smyslu § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku, aby se zdržel užívání návykové látky – marihuany.

79. Nyní bude záležet pouze na obžalovaném, aby svým řádným životem nezavdal důvod k rozhodnutí o výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, o čemž by soud mohl rozhodnout, pokud by se obžalovaný ve zkušební době neosvědčil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestným činem, za který byla obviněnému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů. Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku (trestního příkazu), nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Pardubice 31. března 2023

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu